

JUDr. Krajníková: OTRASNÉ FIASKO III. A IV. ÚSTAVNÉHO SÚDU SR. ÚSTAVNÝ SÚ PRESTAL BYŤ ÚSTAVNÝM

- CZ24 News | 17. července 2021

ŠTÁTNE VÝPALNÉ...

Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 7.7.2021 odmietol referendum.

Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 13.7.2021 pozastavil Covidovú vyhlášku o kontrole na hraniciach.

Fiasko III. Ústavného súdu SR: S T O P referendu

Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 7.7.2021 odmietol referendum.

Principiálne povedal to, že občania si nemôžu sami vládnuť a nemôžu sami o sebe rozhodnúť, to však by mohli, ak by si zmenili ústavu, ale k tej zmene ústavy ich samotných nepustí, pretože *de facto* je povedané, že občania nemôžu sami rozhodnúť (ani) o zmene ústavy, to by mohli, ak by zmenili ústavu... A tak dookola v zacyklenom nezmyselnom kruhu...

Občania si teda nemôžu priamo (referendom) sami zmeniť zavedený systém, vydať zákon aký chcú, alebo odvolať škodnú z revíru. A toto je spiatočnické. Vraciame sa späť do totalitnej minulosti.

Viac som k tomu povedala na www.slobodnyvysielac.sk dňa 9.7.2021. Skutočne ma názov tejto

stanice definuje. *Som slobodný občan...*

„Vol' nebyť ako byť otrokom...“. Všetci to poznajú aj sa tým hrdia, ale ak príde na vec, vykonávajú Covidový režim, pretože to majú nariadené, a predsa majú svoje rodiny, úvery... a tak sa nepostavia na odpor, ale podriadia a podriadia aj svoje deti. Nepostavia sa za slobodu, ale budú bojovať za svoje poddanstvo. *„Vol' byť a byť otrokom“*.

Všetky právne rozbor a polemiky hľadajúce zmysel v tomto ústavnom rozhodnutí sú zbytočným mrhaním energie na slovenský spôsob komplikovania všetkého všade a vždy, pretože **sloboda buď JE, alebo NIE JE**. Ak je, tak väčšina občanov môže o sebe rozhodnúť... Aj keď zle, ale o tom je sloboda. A kto je ten, kto rozhodne, čo je pre občanov dobré a čo je zlé...? Absolutistický monarcha?

Doc. JUDr. Ján Drgonec to v rozhovore pre Parlamentné listy stručne ozrejmil, keď ignoráciu 600-tisíc občanov zo strany Ústavného súdu SR, ale platí to aj pre Čaputovú, označil za „šialenú blbosť“. **„Kosy a iné nástroje a urobiť vzburu... Nemôže byť civilizovaný národ, ktorý nevyskúšal defenestráciu svojich politikov. A toto vyzerá ako dobrý krok ku slovenskej civilizácii“**. ...povedal za všetky právne rozbor a

Ja dodávam, **čl. 32 Ústavy SR**.

Preto som ani ja k tomu nedala osobitný článok, pretože niet k čomu. Ústavný súd s mažoretkou na hrade na drzovku odignorovali občanov, a **TU** právne argumenty nepomôžu... Niet čo právne argumentovať a vyvracať... Pretože toto nie je o zákonoch ale o ich vlastných konštruktoch. Teleologické rozhodnutia sledujúce zadaný cieľ. **Je jedno, akú dáte otázku alebo tému, odpoveď sa uberá ich smerom...** Iba im nahráвате na ich stranu palubovky a hrajete ich hru... Ignorujú 600 tisíc občanov... Ignorujú vaše slovo... Idú po svojom... Ako povedal Doc. Drgonec **„Nemôže byť civilizovaný národ, ktorý nevyskúšal defenestráciu svojich politikov...“**

Občan nie je malé dieťa, ktoré sa vychováva... Vychováva sa v školách a tieto treba skvalitniť. Dospelý občan má o sebe rozhodovať. Ústavný súd však povedal, že občania to nevedia a nemôžu o sebe rozhodnúť, čo ak by si poškodili! A tak občanov chráni štát, teda zopár politikov pod závojom pojmu „zastupiteľská demokracia“. A chráni ich statočne: dusením, rozborom telesných vzoriek, vakcínami a kto vie, čo v záujme ochrany človeka ešte príde... O tom je to celé, o **totálnej kontrole**, o starom dobrom absolutizme, iba v novom šate...

Absolutizmus je vláda jednej osoby alebo skupiny osôb, ktorej je podriadený celý štátny aparát. Podané cez televízor, je to krásna ilúzia toho najlepšieho, čo môže byť. V neďalekej minulosti sa absolutizmus nazýval fašizmom, potom komunizmom, neskôr totalitou a dnes – vitajte v *ilúzii vlastnej slobody, zodpovednosti a dôstojnosti*. V hre na **demokraciu...**

Príjemné počúvanie z archívu...

Fiasko IV. Ústavného súdu SR: Pozastavenie a potvrdenie vyhlášok ÚVZ

Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 13.7.2021 pozastavil Covidovú vyhlášku o kontrole na hraniciach, aby vec vrátil ku (predchádzajúcej) Covidovej vyhláške o kontrole na hraniciach.

Kráľ je mŕtvy nech žije kráľ!

Nieže by bolo nesprávne pozastaviť účinnosť tejto vyhlášky, ale správne bolo pozastaviť účinnosť všetkých covidových vyhlášok už na základe predchádzajúceho návrhu generálneho

prokurátora, a nie kvôli ich obsahu, ale kvôli ťažkej vade nedostatku právomoci hlavného hygienika ich vôbec vydávať, a tým pádom kvôli ťažkej vade formy týchto aktov všeobecne záväzne regulovať základné práva a slobody.

K VECI:

Ústavný súd Slovenskej republiky pozastavil účinnosť vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva SR č. 226/2021 zo dňa 2.7.2021 uverejnenú vo Vestníku vlády, ktorá nariaďovala opatrenia pri ohrození verejného zdravia ku **karanténnym** povinnostiam osôb po vstupe na územie Slovenskej republiky. (Zvlášť, že nepozastavil účinnosť vyhláškam, ktoré zasahujú do telesnej integrity človeka a nútia ho prekryvať dýchacie orgány, ale pozastavil takej, ktorá sa týka dovolení. To preto, že tu sa už obyčajný človek postavil! Ale dusiť ho môžeš, hlavne že pôjde na 2 týždne na dovolenku...).

Ústavný súd tak vlastne zlegitimizoval inak NULITNÚ vyhlášku, pretože sa o nej baví ako o platnej a účinnej a ako takú ju pozastavil kvôli nesprávnemu skutkovému obsahu a obnovil účinnosť predchádzajúcej NULITNEJ vyhlášky, iba s „lepším“ obsahom. Tým však potvrdil formálnu legitimitu všetkých NULITNÝCH covidových vyhlášok.

A celé Slovensko jasá, skáče, tancuje a všetci opoziční politici sa predbiehajú, na koho návrh tak Ústavný súd „fantasticky“ rozhodol.

Ústavný súd je zrazu nositeľom svetla, nádeje a garantom spravodlivosti, mieru a slovenskej slobody (áno, *slovenskej slobody* a zapamätajte si tento výraz). Slovákovi málo k šťastiu stačí... Klobásky z Lidlu, 3x denne po hlave, dva týždne dovolenky na lízing a je rád...

A ja sa na to pozerám ako na zlú tragikomédiu alebo na oddelenie psychiatrie, či to skutočne aj opozícia už stratila posledné zvyšky (právneho) rozumu, a pýtam sa, kto im právne radí...?

Schvaľovaním konania Ústavného súdu vlastne všetci – aj odporcovia „mikasových vyhlášok“ – svojím *tancom radosti a šťastia* podporili NULITNÉ vyhlášky a povýšili ich na normu, a ani netušiac vo svojej právnej nevedomosti utužili na Slovensku **monokratickú byrokratickú svojvôľu**.

Aby toho nebolo málo, všetci diskutujú o **karanténnych opatreniach**, pritom ide o **izoláciu**. Čítal vôbec niekto z tých, kto blahorečí konanie Ústavného súdu, vôbec túto vyhlášku a rozumie právne, o čo tu ide, a že sa hraje o budúcnosť „normy“ a „laťky kvality“ právneho štátu?! O to, či tu bude ťažký amaterizmus na čele so slovenským Ústavným súdom, alebo európsky právny štát? Ja tvrdím, že minimálne tomu nerozumie.

Takže podme na to, čo sa stalo a ako to SKUTOČNE právne je. Ak niekomu stačí málo, teda vo výsledku nič, nech číta stručné „instantné“ výňatky s pojmi strieľanými od buka do buka, ale ak chcete sami pochopiť a skutočne pochopiť, čo sa dnes deje, musíte tomu právne aspoň trochu rozumieť. Inak vás právne dostanú v ďalšej vyhláške a na Slovensku sa zapustí **system monokratického obmedzovania základných práv a slobôd**. A to už navždy, vážení...!

Dnes je „monarchom“ hlavný hygienik, zajtra to bude kto? Prezident? A keď príde na to, obsah trochu učešeme, aby sa zas občania až tak nevzbúрили, a v absolutizme ideme ďalej...

226

**VYHLÁŠKA ÚRADU VEREJNÉHO ZDRAVOTNÍCTVA SLOVENSKEJ REPUBLIKY,
KTOROU SA NARIAĐUJÚ OPATRENIA PRI OHROZENÍ VEREJNÉHO ZDRAVIA
KU KARANTÉNNYM POVINNOSTIAM OSÔB PO VSTUPE NA ÚZEMIE SR**

Úrad verejného zdravotníctva Slovenskej republiky podľa § 5 ods. 4 písm. k) zákona č. 355/2007

Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) z dôvodu pandémie ochorenia COVID-19 vydáva **podľa § 59b zákona** túto vyhlášku, ktorou nariaďuje podľa § 12 ods. 2 písm. c) a § 48 ods. 4 písm. a), d), e), r), u), w), x), y) a z) zákona tieto opatrenia pri ohrození verejného zdravia:

Najprv k obsahu vyhlášky:

§ 1 ods. 1: *Každá osoba nad 12 rokov veku vstupujúca na územie Slovenskej republiky, okrem osôb podľa § 5 písm. h) až j), je podľa § 48 ods. 4 písm. t) zákona povinná najneskôr bezprostredne pri vstupe na územie Slovenskej republiky sa **registrovat** na webe <http://korona.gov.sk/ehranica> a zároveň je povinná pri vstupe na územie Slovenskej republiky a počas svojho pobytu na území Slovenskej republiky sa na požiadanie preukázať príslušníkovi Policajného zboru alebo zamestnancovi regionálneho úradu verejného zdravotníctva dokladom preukazujúcim splnenie tejto podmienky...*

§ 2 ods. 1: *Podľa § 48 ods. 4 písm. u) a § 12 ods. 2 písm. c) zákona sa **pre všetky osoby**, ktoré od 9. júla 2021 od 06:00 hod. vstúpia na územie Slovenskej republiky, nariaďuje **izolácia v domácom prostredí** alebo **karanténnom ubytovacom zariadení**, ktorá sa skončí pri bezpríznakovom priebehu izolácie dovŕšením jej 14. dňa alebo obdržaním negatívneho výsledku RT-PCR testu na ochorenie COVID-19, pričom laboratórnu diagnostiku na ochorenie COVID-19 je možné vykonať najskôr v piaty deň izolácie...*

K § 1: ten hovorí o kontrolovaných podmienkach vstupu každého na územie SR

Tu však platí **čl. 23 ods. 4 Ústavy SR**: Každý občan má právo na slobodný vstup na územie Slovenskej republiky. Občana nemožno nútiť, aby opustil vlasť, a nemožno ho vyhostiť.

To znamená, že od občana nemožno požadovať splnenie žiadnej (!) podmienky na účely vstupu do vlastného štátu.

Tiež tu platí **čl. 45 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie**: Každý občan Únie má právo na slobodný pohyb a pobyt na území členských štátov.

To znamená, že od občana EÚ nemožno požadovať splnenie žiadnej podmienky pre účely pohybu a pobytu (a teda aj vstupu) na území členského štátu (a to platí aj pre Slováka, ak ide do iného členského štátu EÚ).

Tobôž nie podmienky diskriminujúcej občanov podľa zdravotného stavu, či už na vstup na územie SR, alebo do členského štátu EÚ.

K § 2: ten hovorí o izolácii v karanténnych zariadeniach (uuff, celé zle!!!)

Izolácia a karanténa sú dve veci a izolácia nemôže byť v karanténnom zariadení! Preboha... ! To je ako výkon trestu odňatia slobody na oddelení výkonu väzby.

Izolácia nie je žiadnym „ekvivalentom“ karantény a karanténne opatrenia nie sú izoláciou.

Podľa **§ 2 ods. 1, písm. m) Zák. č. 355/2007 Z. z.**: izolácia je oddelenie osôb chorých na prenosné ochorenie počas ich infekčnosti od iných osôb na účely zamedzenia šíreniu prenosného ochorenia.

Takže izolácia je oddelenie osôb chorých od ostatných, nie oddelenie všetkých prichádzajúcich (platí prezumpcia zdravia) od ostatných.

Podľa § 2 ods. 1, písm. n) Zák. č. 355/2007 Z. z.: karanténne opatrenia sú karanténa, zvýšený zdravotný dozor a lekársky dohľad.

Náš zákon tu neobsahuje definíciu karantény (také slovenské), tak si pomôžeme českým zákonom.

§ 2 ods. 7 písm. a) Zák. č. 258/2000 Sb.: **karanténa je** oddělení zdravé fyzické osoby, která byla během inkubační doby ve styku s infekčním onemocněním nebo pobývala v ohnisku nákazy (dále jen „fyzická osoba podezřelá z nákazy“), od ostatních fyzických osob a lékařské vyšetřování takové fyzické osoby s cílem zabránit přenosu infekčního onemocnění v období, kdy by se toto onemocnění mohlo šířit.

Aj tu by sa otvárala otázka, či Rakúsko, Nemecko, Čechy..., či celý svet ako taký bol ohniskom nákazy (čo je nezmysel, a práve podstata nezmyslu tejto covid hystérie), lebo iba ľudia prichádzajúci z ohniska nákazy, ktoré však nikto relevantne nezadefinoval, majú legitímny dôvod ísť do karantény... Žiadne ohnisko nákazy okrem Wuhanu nebolo definované a červené, zelené, ružové, modré... pásma sú tou istou hrou na Covid, akou je projekcia obrazu tejto záhuby sveta.

Najbližšie pod pojmom väzby vo „vyhláške“ bude vykonávaný trest odňatia slobody a odňatie dieťaťa bude jeho zverením do výchovy.

Teda izolácia nie je karanténa a naopak, karanténa nie je izolácia, a nejde ani o ekvivalenty pojmov. Izolácia a karanténa sú dva samostatné, dokonca opozitné skutkové stavy, kde izolácia vybavuje chorých a karanténa zdravých, pričom podľa uvažovania tvorca „vyhlášky“ sa však majú **izolovať zdravé osoby ako infekčne choré formou karantény určenej pre zdravé osoby**. Kocúrkovo? Alebo ešte vyšší level?!

Tomu celému sa právne hovorí **absolútny omyl v osobe adresáta právneho aktu** (izoláciu nemožno adresovať všetkým, ale iba infekčne chorým) a akt s takouto ťažkou vadou je NULITNÝM. Právne neexistuje vôbec, netreba o ňom osobitne konať, iba v rámci napr. odporu voči pokutám ho konštatovať ako NULITNÝ (to platí pre všetky nulitné akty). A vybavené. Jednoduché a rýchle.

Izoláciu teda nemožno ukladať všetkým prichádzajúcim na územie SR, pretože táto je určená iba chorým, a nemožno ju ukladať v karanténnych zariadeniach pre zdravých, to potom stráca zmysel oddelenie chorých od zdravých.

Vyhláška je v prvom rade NULITNÁ pre právnu formu (uvedené nižšie), je preto právne irelevantné rozoberať bližšie jej samotný obsah, ktorý je však, ako uvádzam, čírym *právnym nezmyslom*.

K právnej forme vyhlášky (bude to pre laika „trochu“ zložitá, ale príde rozuzlenie):

Vyhláška č. 266/2021 V. v., ako aj všetky ostatné covidové vyhlášky sú vydané podľa **§ 5 ods. 4 písm. k)**, § 59b zákona Zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia.

Citovaná Vyhláška, správne označenie „*Vyhláška na nariadenie opatření*“, je teda vydaná na základe kompetenčného ustanovenia **§ 5 ods. 4 písm. k) Zákona č. 355/2007 Z. z.**, nie na základe osobitného splnomocnenia zákona podľa **čl. 123 Ústavy SR** v spojení s § 5 ods. 2 Zákona č. 400/2015 Z. z., preto **nie je všeobecne záväzný právny predpis**.

S poukazom na **Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 24.9.2020 sp. zn. II. ÚS 411/2020** (vo veci Opatrenia ÚVZ č. OLP/3172/2020 zo dňa 17. apríla 2020): „... opatrenie“ Úradu verejného zdravotníctva podľa § 5 ods. 4 písm. h) Zák. č. 355/2007 Z. z. je akt hybridnej povahy vydaný na základe zákona podľa citovaného **kompetenčného ustanovenia**, nie na základe osobitného

splnomocnenia zákona, preto nie je právnou normou, t.j. nie je všeobecne záväzným právnym predpisom.

Formulácia zákonných oprávnení na vydávanie opatrení podľa § 12 a § 48 ods. 4 písm. a) – z) Zákona č. 355/2007 Z. z. zakladá ako u „opatrení“, tak aj „vyhlášok na nariadenie opatrení“ rovnaký „*ratione materiae*“ záver o vydávaní hybridného správneho aktu podľa **kompetenčného ustanovenia** § 5 ods. 4, v danom prípade podľa písm. **k)**, predtým podľa písm. **h)** Zák. č. 355/2007 Z. z., a nie na základe osobitného splnomocnenia zákona, čo sa prejavuje aj v znení samotných vyhlášok. **Ide teda o akt vydaný na základe zákona, a to kompetenčného ustanovenia, nie ako jeho vykonávací predpis.**

Rovnako tak citovaná „*Vyhláška na nariadenie opatrení*“ č. 266/2021 V. v. je tým istým „opatrením“, t.j. aktom hybridnej povahy vydaným na základe zákona, a to **kompetenčného ustanovenia** § 5 ods. 4 písm. **k)** Zák. č. 355/2007 Z. z., nie na základe osobitného splnomocnenia zákona, a rovnako nie je právnou normou, t.j. nie je všeobecne záväzným právnym predpisom. Nejde *de iure* o vyhlášku v zmysle čl. 123 Ústavy SR, tento akt sa tak iba „*lstivo*“ nazýva.

Dokonca s poukazom na bod 17. Legislatívnych pravidiel, právne predpisy vydávané ústrednými orgánmi štátnej správy, ktoré sa majú vyhlásiť v zbierke zákonov, sa označujú názvom „vyhláška“ alebo „opatrenie“; toto označenie nemožno použiť na predpisy, ktoré nemajú všeobecnú záväznosť.

Osobitné splnomocnenie predpísané podľa čl. 123 Ústavy SR, § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z. na vydávanie všeobecne záväzných vykonávacích právnych predpisov má podľa Zákona č. 355/2007 Z. z. iba Ministerstvo zdravotníctva SR, a to v zmysle jeho ustanovenia § 62 zákona, nie Úrad verejného zdravotníctva, ktorému patria citované kompetenčné ustanovenia, na základe čoho „vyhláška na nariadenie opatrení“ nie je všeobecne záväzný právny predpis, aj keď sa dokument takto sám v § 59b ods. 3 cit. zákona nazýva. S poukazom na princíp **zvrchovanosti ústavy** je samooznačenie „vyhláška“ bez splnomocnenia v zmysle čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z. právne irelevantné.

Čl. 123 Ústavy SR je absolútne nadradený nad ustanovenie § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z.

O tom, že citovaný právny akt nie je všeobecne záväzným právnym predpisom, podčiarkuje aj fakt, že s poukazom na **§ 15 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a Zbierke zákonov**, nie je tento dokument uverejnený v Zbierke zákonov, ale v publikačnom prostriedku Vestníka vlády. Poznanie tohto „dokumentu“ sa ani len nepredpokladá, preto je vylúčené jeho všeobecné rešpektovanie.

S poukazom na **§ 15 Zák. č. 400/2015 Z.z.** platí, že o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka. Takáto prezumpcia poznania právnych aktov neplatí pre publikačný nástroj Vestníka vlády.

Výkonná moc sa na Slovensku môže uplatniť normatívnou činnosťou iba podľa čl. 120 alebo podľa **čl. 123 Ústavy SR**. Nie podľa § 5 ods. 4 písm. k) Zák. č. 355/2007 Z. z., teda nie podľa kompetenčného ustanovenia zákona.

Na Slovensku platí princíp **zvrchovanosti Ústavy**, a teda **platí čl. 123 Ústavy nad § 5 ods. 4 písm. k) v spojení s § 59b Zák. č. 355/2007 Z. z.**

To znamená, že bez ohľadu na to, že predmetná vyhláška sa sama v § 59b zák. č. 355/2007 Z. z. nazýva všeobecne záväzným právnym predpisom, nie je týmto predpisom, pretože odporuje Ústave v otázke splnenia príkazu mať na jej vydanie splnomocnenie zákona. Nie použitie kompetenčného

ustanovenia.

Zároveň s tým platí uvedené vyššie, že s poukazom na § 15 **Zák. č. 400/2015 Z.z.** právny dokument, ktorý nie je uverejnený v Zbierke zákonov SR, nie je všeobecne záväzným právnym predpisom, pretože s poukazom na **§ 19 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z.** pre platnosť, účinnosť a záväznosť právneho predpisu je *expressis verbis* určená zákonná podmienka jeho uverejnenia v **Zbierke zákonov SR**.

Táto „trochu“ náročná jazda pre laika znamená vlastne to, že **Úrad hlavného hygienika nemá silu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy a všetky covidové „Vyhlášky na nariadenie opatrení“ napriek svoju názvu „VYHLÁŠKY“ nie sú vyhláškami v právnom zmysle, ale opatreniami hybridnej povahy uverejnenými vo Vestníku vlády, čo iba podčiarkuje fakt, že to nie sú všeobecne záväzné právne predpisy.**

Suma summarum:

Takže o čom sa tu bavíme, vážení ústavní súd a opozícia...? Nad čím jasáte? Že ústavný súd pozastavil nulitnú vyhlášku a nariadil vrátiť sa k inej nulitnej vyhláške? A toto stačí slovenskej spoločnosti? To skutočne nikto na Slovensku nerozumiete ničomu?

Ústavný súd si navyše dnes popiera vlastné vyššie citované rozhodnutie zo dňa 24.9.2020 a ten istý hybridný akt opatrenia hlavného hygienika vydaný na základe kompetenčného ustanovenia, nie čl. 123 Ústavy SR, ktorý označil v tamtom rozhodnutí za nie všeobecne záväzný právny predpis, považuje dnes za všeobecne záväzný právny predpis, ktorý skúma s plnou vážnosťou!!!

A toto slovenskej opozícii stačí...

Ak dnes opozícia tleska tomuto **právnemu fiasku**, je zrejmé, že ničomu nerozumie!

A Slovensko sa ponára do hlbšieho a hlbšieho právneho absolutizmu a ťažkého amaterizmu na úkor normálnych občanov, ktorí sú deptaní rozhodnutiami obludného monarchu...

Ak budete reláciu na Slobodnom vysielaní pozorne počúvať, sami pochopíte, že tu ide o teleologické rozhodnutia - rozhodnutia nesmerujúce k ochrane vašich práv a slobôd, ale k dosiahnutiu vopred zadaného cieľa... A ten je **totálna kontrola...**

Nasadiť si náhubky na základe Mikasových vyhlášok, pretože vírus je tu výlučne pre plebs..., a práve pre plebs príde aj Delta!

Záver:

Všetky vyhlášky Úradu verejného zdravotníctva sú **NULITNÉ** akty. Pre život bežného občana postačí už to, že nie sú uverejnené v Zbierke zákonov, a tým nie sú pre neho záväzné. Toto je pre občana dostatočný argument ako BODKA.

Ten zvyšok analýzy je podstatný pre právnickú obec a pre tých, ktorí chcú sami poznať a chrániť sa.

No a na úplný záver praktická a najpodstatnejšia časť

OTÁZKA PRE GENERÁLNEHO PROKURÁTORA:

Pán GENERÁLNY PROKURÁTOR, prečo nekonáte? **Prečo nestíhate verejných činiteľov, ktorí vynucujú nezáväzné dokumenty, ktoré nie sú uverejnené v Zbierke zákonov a objektívne (!)**

nemôžu (!) byť preto všeobecne záväzné, ale **stíhate občanov, ktorí tie nezáväzné dokumenty legitímne nerešpektujú?!** Veď je to celé postavené „na hlavu“!

Na čo čakáte...? Prokuratúra nepotrebuje žiadne rozhodnutie ústavného súdu, naopak, ústavný súd tu potrebuje „dozor“ generálnej prokuratúry. **O nulite sa nerozhoduje!** Tá sa konštatuje v každom príslušnom správnom akte a tadiaľ vedie cesta aj generálnej prokuratúry, ktorá by mala v istom štádiu konania mala ako NULITNÉ napádať nezákonné správne akty ukladajúce pokuty...

Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18.5.2016 sp. zn. I. ÚS

323/2016: „... Judikatúra i teória správneho práva zhodne uvádzajú, že o **paakt**, ako správny akt, ktorý **nevyvoláva zamýšľané právne účinky**, ide vtedy, **ak sú jeho vady tak zásadné, závažné a zrejmé, že na naň „nemožno hľadiť“ ako na správny akt**. Môže ísť napr. o nedostatok právneho podkladu, na základe ktorého sa rozhodovalo, **nedostatok právomoci správneho orgánu**, najťažšie vady v príslušnosti správneho orgánu, **omyl v osobe adresáta** a právna alebo faktická nemožnosť realizácie rozhodnutia.“

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12.12.2018 sp. zn. 8Sžr

52/2016: „V prípade, ak súd zistí, že správny orgán vydal nulitný správny akt, teda pakt, čo je vlastne neexistujúce rozhodnutie, nezaoberá sa prípadnými ďalšími námietkami, pretože možno skúmať len zákonnosť tohto aktu, ktorý existuje. Neexistencia rozhodnutia znamená, že rozhodnutie nebolo doteraz v zákonom ustanovenej forme vydané, alebo, že **vydané bolo, ale trpí takými ťažkými vadami, ktoré mali za následok jeho ničotnosť. Nulita je dôsledok takých závažných vád, ktoré spôsobujú, že o akte už vôbec nie je možné hovoriť.** V prípade nulity aktu nie je vôbec možné uvažovať o prezumpcii správnosti aktu. Platný právny poriadok Slovenskej republiky nedefinuje pojem „ničotné (nulitné) správne rozhodnutie“, ako je tomu napríklad v Českej republike, kde zákonodarca uvádza povahu, znaky ničotného rozhodnutia v správnom konaní a upravuje aj postup, t. j. kedy a za akých podmienok po zistení ničotnosti z dôvodov stanovených v zákone, vyhlasuje ničotnosť príslušný správny orgán, resp. vyslovuje súd. Napriek absencii obdobnej právnej úpravy v Slovenskej republike, odvolací súd vychádzajúc z existujúcej judikatúry, či z poznatkov procesnej teórie, sa v predmetnom prípade zaoberal otázkou, či nie je daná **nulita rozhodnutia** odporcu v dôsledku nedostatku právneho základu, **nedostatku právomoci**, najťažších vád príslušnosti, absolútneho **nedostatku formy**, **absolútneho omylu v osobe adresáta**, neexistencie skutkového základu spôsobujúceho bezobsažnosť, požiadavky nedovoleného (trestného) plnenia, **požiadavky plnenia fakticky nemožného**, neurčitosti a nezmyselnosti, neexistencie vôle a podobne.“

Iba stíhaním zneužitia právomoci verejného činiteľa pre vynucovanie nezáväzných dokumentov dáte týmto „vyhláškam“ nezákonný punc, pretože oni sú skutočne **NULITNÉ**.

O nulite nie je treba konať, túto vie (a musí vedieť každý konajúci orgán) konštatovať v každom svojom rozhodnutí.

Prikladám uznesenie Ústavného súdu, ako sa vybavuje zjavná NULITA. A že tu ide o nulitu je viac než priehľadné. Ide o učebnicový príklad ťažkej vady nedostatku správneho orgánu vydávať „vykonávacie predpisy“ v rozpore s ústavným príkazom čl. 123 Ústavy SR v spojení § 5 ods. 2 Zák. č. 400/2015 Z. z. a vynucovať dokumenty vydané podľa kompetenčného ustanovenia, v danom prípade podľa § 5 ods. 4 písm. k) Zák. č. 355/2007 Z. z., ako všeobecne záväzné právne predpisy. Toto je zjavná nezákonnosť a prekračovanie právomoci všetkých orgánov, ktoré sa na tejto právne obľudnej nezákonnosti podieľajú.

Ak si to ešte doteraz nikto neuvedomil, ide o najväčšiu zlodejinu v priamom prenose posvätenú Ústavným súdom na občanoch. Okrádať ich a plniť kasu cez NULITNÉ akty.

Čo viac ešte treba... ? Iba začať konať Vám, pán generálny prokurátor. Stíhať nezákonnosť.
Vynucovanie právne nulitných aktov.

Prikladám 3 význačné rozhodnutia z čias zlatého dobrého Ústavného súdu, len sa na tie princípy akosi „pozabudlo“...

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.1.1998 sp. zn. II. ÚS

48/97: „Neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že **príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať.**

Medzi základné znaky a predpoklady právneho štátu a zároveň aj právnej istoty občanov ako jeho základného atribútu patrí zachovávať ústavu, zákony, ako aj všetky záväzné právne predpisy všetkými štátnymi i samosprávnymi orgánmi, inštitúciami, právnickými i fyzickými osobami v usporiadanom demokratickom zriadení, a tým **zabezpečiť dôveru v právo.**“

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 11.3.1999 sp. zn. PL. ÚS

15/98: Princíp zvrchovanosti ústavy, ako aj jeho aplikáciu na zákonodarnú činnosť:

„V právnom štáte **má ústava povahu základného prameňa práva, ktorý je nadradený všetkým ostatným prameňom práva.**

Tento znak implikuje aj požiadavku, aby všetky právne predpisy a v nich obsiahnuté alebo z nich odvodené právne normy, verejnoprávne aj súkromnoprávne, boli v súlade s ustanoveniami ústavy.“

Nález Ústavného súdu zo dňa 20.5.2009 sp. zn. PL. ÚS 17/08: „**Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom.**

Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne **v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.**“

*** **

Slovenská spoločnosť je ako SITKOM na pokračovanie s neistým koncom... Koľko nás z kolegov ostáva, čo rozumieme právu... ?! To aj lekárov je tak „veľa“...?

AK SI VYSTAČÍME S TÝMTO BUJNEJÚCIM ABSOLUTIZMOM A AMATERIZMOM, A TANCAMI NAD SVOJÍM „MONARCHOM“, TAK POTOM S PÁNOM BOHOM SLOVENSKO!

Kto sa nechce pridať do tohto úpadku spoločnosti, a drží sa regulérnych pravidiel hry, som tu pre Vás priatelia... ☐

Počujeme sa 16.7. na www.slobodnyvysielac.sk o 12.00 hod.

Autorka: JUDr. Adriana Krajníková

Zdroj: zemavek